

angaaer, da kan jeg meget godt berolige mig derved, at Loven ikke før bliver bragt til Udførelse, men jeg tvivler om, at Regjeringen kan gjøre det eller ønske det. Jeg har derfor stillet dette Forslag for at faae afgjort, om Regjeringen blot ønsker Loven uden Pengebevilling, eller ønsker Pengebevillingen tilligemed Loven. Ønsker Regjeringen det Sidste, saa foreslaaer jeg at stemme denne Passus ind, uden hvilken Loven ikke medfører nogen Pengebevilling; er det derimod Regjeringen ligegyldigt, anseer den det for mindre nødvendigt strax at benytte Loven, saa er der jo heller ingen Grund til at stemme denne Passus ind, og da skulde jeg meget tilraade, for ikke at forsinke Lovens Udkomme, at votere den uden samme; men det er saaledes at forstaae, at naar denne Passus ikke vedtages, saa maa der ikke tages Noget af Statskassens Pengemidler til dermed at udføre denne Lov.

Indenrigsministeren: Jeg kan dog ikke opfatte Afstemningen over denne Passus saaledes, som den ærede Rigsbogsmand meente, at den maatte forstaaes. Jeg er enig med den ærede Rigsbogsmand i, at, for at Loven skal indeholde en Bemyndigelse for Regjeringen til at udbetale af Statskassen de Penge, som dens Udførelse kræver, er det nødvendigt, at den udgjør en Deel af Finantsloven. Hvis dette Lovforslag først var blevet behandlet i det andet Thing, altsaa ikke havde faaet den for Finantslove forefrevne Behandling; hvorefter saadanne først skulle forelægges her, vilde jeg ikke, saaledes som det nu foreligger, deri have seet nogen Bemyndigelse for Regjeringen til at foretage Udtællinger af Statskassen. Forsaa- vidt man desuagtet havde gjort det, under Forudsætning af, at det var den lovgivende Magts Billie, vilde jeg have anseet det nødvendigt at søge Tillægsbevilling for de udgivne Beløb som Beløb, der ikke vare blevne bevilgede ved nogen Finantslov. Jeg anseer det imidlertid ikke nødvendigt, at den omhandlede Passus staaer der, for at Loven kan komme til at udgjøre en Deel af Finantsloven. Det Væsentlige i saa Henseende er ikke, om denne Passus staaer der eller ikke, men derimod, om Loven har faaet den Behandling, som er forefreven

for Finantslove; og da nu dette Lovforslag først er fremlagt i dette Thing og, efterat være behandlet der, er gaaet til det andet Thing, siger jeg, at dette Lovforslag har faaet den for en Finantslov ifølge Grundloven forefrevne Behandling, og jeg vilde derfor, da Loven desuden i sig selv indeholder en Bevilling, deri finde en Beroligelse, saa at jeg, selv om Thinget ikke vedtog det stillede Endringsforslag, uden Betænkelighed i Henhold til Loven selv vilde foretage den fornødne Udbetaling. Jeg nægter ikke, at jeg helst havde seet, at denne Passus var bleven staaende, thi den gjør det klarere og bestemtere, at denne Lov udgjør en Deel af selve Finantsloven; men jeg kan, som sagt, heller ikke see, at det har nogen Betydning, at den udelades. Det er en Bequemmelighed, at man, naar man undersøger det Spørgsmaal, hvorvidt en Tillægsbevilling er nødvendig eller ikke, strax af Loven kan see det; istedetfor at man ellers er nødt til at undersøge den Behandlingsmaade, Loven har været undergivet; det er saaledes alene et Bequemmelighedshensyn; et Tydelighedshensyn, som for mig i og for sig havde gjort det ønskeligt, at denne Passus var bleven staaende; men, efterat man nu i det andet Thing — jeg veed oprigtigt i alt ikke hvorfor — har studdt denne Passus ud, synes jeg ikke, at der for Folkethinget er nogen Anledning til at sætte den ind igjen, navnlig efter denne Erklæring fra min Side om, hvorledes jeg opfatter denne Lov.

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der var en Misforstaaelse i den ærede første Talers Foredrag, i alt Fald kunde hans Uttringer let lede dertil. Saavidt jeg forstod det ærede Medlem, udtalte han nemlig, at den Passus, hvorom der her er Spørgsmaal, var bleven tilføjet Loven her i Thinget. Dette er ikke ganske correct; thi denne Passus indeholdtes i Lovudkastet, da det af Regjeringen i sin Tid blev forelagt Folkethinget.

Æscherning: Jeg kan ikke nøie mindes, om jeg berørte det fra det ene eller andet Synspunkt, men de falde begge sammen. Naar Regjeringen sender en Lov hertil med en saadan Tilføining, saa betegner den dermed den Hen-